

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2019. gada 24. septembrī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Personas dati – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz šo tīmekļa lapās esošo datu apstrādi – Direktīva 95/46/EK – Regula (ES) 2016/679 – Interneta meklētājprogrammas – Tīmekļvietnēs ietverto datu apstrāde – Īpašas datu kategorijas, kas paredzētas šīs direktīvas 8. pantā un šīs regulas 9. un 10. pantā – Šo pantu piemērojamība meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam – Šā pakalpojumu sniedzēja pienākumu apjoms saskaņā ar minētajiem pantiem – Datu publicēšana tīmekļvietnēs tikai un vienīgi žurnālistikas vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem – Ietekme uz lūguma atsaistīt atsauci izskatīšanu – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. pants

Lietā C-136/17

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2017. gada 24. februārī un kas Tiesā registrēts 2017. gada 15. martā, tiesvedībā

GC,

AF,

BH,

ED

pret

Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL),

piedaloties:

Premier ministre,

Google LLC, kas ir *Google Inc.* tiesību pārņēmēja,

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], palātu priekšsēdētāji A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], A. Prehala [*A. Prechal*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], K. Toadere [*C. Toader*] un F. Biltšens [*F. Biltgen*], tiesneši M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], M. Safjans [*M. Safjan*], D. Švābi [*D. Šváby*], K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*], K. Vajda [*C. Vajda*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

* Tiesvedības valoda – franču.

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: V. Džakobo-Peironnēla [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 11. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- AF personīgi,
- BH vārdā – *L. Boré, avocat*,
- *Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)* vārdā – *I. Falque-Pierrotin*, kā arī *J. Lessi* un *G. Le Grand*, pārstāvji,
- *Google LLC* vārdā – *P. Spinosi*, *Y. Pelosi* un *W. Maxwell*, *avocats*,
- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *R. Coesme*, kā arī *E. de Moustier* un *S. Ghiandoni*, pārstāvji,
- Īrijas vārdā – *M. Browne*, *G. Hodge* un *J. Quaney*, kā arī *A. Joyce*, pārstāvji, kam palīdz *M. Gray, BL*,
- Grieķijas valdības vārdā – *E.-M. Mamouna*, *G. Papadaki*, *E. Zisi* un *S. Papaioannou*, pārstāves,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. De Luca* un *P. Gentili, avvocati dello Stato*,
- Austrijas valdības vārdā – *G. Eberhard* un *G. Kunnert*, pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, kā arī *M. Pawlicka* un *J. Sawicka*, pārstāvji,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Brandon*, pārstāvis, kam palīdz *C. Knight, barrister*,
- Eiropas Komisijas vārdā – *A. Buchet*, *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 10. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā GC, AF, BH un ED prasībā pret *Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)* (Valsts informātikas un brīvību komisija, Francija) par četriem tās lēmumiem, kuros tā atsakās uzdot sabiedrībai *Google Inc.*, tagad *Google LLC*, atsaistīt atsaucē, kuras ir iekļautas rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc viņu vārda, un kuras novirza uz trešo personu publicētajām tīmekļa lapām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 95/46

3 Direktīvas 95/46 mērķis – saskaņā ar tās 1. panta 1. punktā noteikto – ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, tostarp viņu privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī novērst šķēršļus šo datu brīvai aprītei.

4 Direktīvas 95/46 33. un 34. apsvērumā ir teikts:

“(33) tā kā datus, kuri pēc sava rakstura spēj ierobežot pamatbrīvības vai privātās dzīves neaizskaramību, nevajadzētu apstrādāt, ja vien datu subjekts nedod precīzi formulētu piekrišanu; tā kā jāparedz precīzi formulētas atkāpes no šā aizlieguma attiecībā uz specifiskām vajadzībām [..]

(34) tā kā dalībvalstīm [..] jābūt arī pilnvarotām atkāpties no aizlieguma par slepenu [sensitīvu] kategoriju datu apstrādi, ja to attaisno svarīgas sabiedriskās intereses [..]; tā kā dalībvalstu pienākums ir sniegt konkrētas un piemērotas garantijas, lai aizsargātu personas pamattiesības un privātās dzīves neaizskaramību.”

5 Šīs direktīvas 2. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā:

a) “personas dati” ir jebkura informācija attiecībā uz identificētu vai identificējamu fizisku personu (“datu subjektu”); [..]

b) “personu datu apstrāde” (“apstrāde”) ir jebkura ar personas datiem veikta darbība vai darbību kopums ar vai bez automatizētiem līdzekļiem – kā vākšana, reģistrēšana, organizēšana, uzglabāšana, piemērošana vai pārveidošana, labošana, konsultēšana, izmantošana, atklāšana, pielietojot pārsūtīšanu, izplatīšanu vai darot tos pieejamus citādā veidā, grupēšana vai savienošana, piekļuves noslēgšana, dzēšana vai iznīcināšana;

[..]

d) “personas datu apstrādātājs” ir fiziska vai juridiska persona, valsts iestāde, aģentūra vai jebkura cita institūcija, kura viena pati vai kopīgi ar citām nosaka personas datu apstrādes nolūkus un līdzekļus; [..]

[..]

h) “datu subjekta piekrišana” ir jebkurš labprātīgi sniegts šīs personas vēlmju konkrēts un paziņots norādījums[s], ar kuru datu subjekts izsaka savu piekrišanu uz viņu attiecināmu personas datu apstrādei.”

- 6 Minētās direktīvas II nodaļas I iedaļā “Principi, kas attiecas uz datu kvalitāti” esošais šīs pašas direktīvas 6. pants ir formulēts šādi:

“1. Dalībvalstis nosaka to, ka personas datiem jābūt:

- a) apstrādātiem godīgi un likumīgi;
- b) vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. [..]
- c) adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti;
- d) precīziem un nepieciešamības gadījumā atjauninātiem; jāveic visi reālie pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzus vai nepilnīgus datus, ņemot vērā to vākšanas vai turpmākās apstrādes nolūkus, dzēš vai izlabo;
- e) saglabātiem veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju ne ilgāk, kā tas nepieciešams nolūkiem, kuriem datus vāca vai kuriem tos turpmāk apstrādā. Dalībvalstis nosaka atbilstošas garantijas personas datiem, kurus uzglabā ilgāku laiku, lai izmantotu vēsturiskiem, statistiskiem vai zinātniskiem nolūkiem.

2. Personas datu apstrādātājam jānodrošina 1. punkta izpilde.”

- 7 Direktīvas 95/46 II nodaļas II iedaļā “Kritēriji datu apstrādes atzišanai par likumīgu” esošajā šīs direktīvas 7. pantā ir noteikts:

“Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

[..]

- f) [..] apstrāde vajadzīga personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, izņemot, ja šīs intereses ignorē, ņemot vērā datu subjekta pamattiesību un brīvību intereses [ja vien par tām nav pārākas datu subjekta intereses vai pamattiesības un pamatbrīvības], kurām nepieciešama aizsardzība saskaņā ar 1. panta 1. punktu.”

- 8 Minētās direktīvas II nodaļas III iedaļā “Apstrādes īpašās kategorijas” ir ietverti šīs pašas direktīvas 8. un 9. pants. Šajā 8. pantā “Īpašu kategoriju datu apstrāde” ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis aizliedz tādu personas datu apstrādi, kas atklāj rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībās, kā arī uz veselību vai seksuālo dzīvi attiecināmu datu apstrādi.

2. “Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja:

- a) datu subjekts ir devis precīzi formulētu piekrišanu šo datu apstrādei, izņemot, ja dalībvalstu likumi paredz, ka 1. punktā minētos aizliegumus nevar atcelt, datu subjektam dodot savu piekrišanu;

[vai]

[..]

- e) [..] apstrāde attiecas uz datiem, kurus datu subjekts publiski darījis zināmus atklātībai, vai tā vajadzīga juridisku prasību celšanai, realizācijai vai aizstāvībai.

[..]

4. Saskaņā ar noteikumu par atbilstošām garantijām dalībvalstis, pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, var noteikt izņēmumus papildus 2. punktā minētajiem vai nu ar attiecīgās valsts tiesībām, vai ar uzraudzības iestādes lēmumu.

5. Uz noziedzīgiem nodarījumiem, kriminālas vajāšanas gadījumiem vai drošības pasākumiem attiecināmu datu apstrādi var veikt tikai valsts iestādes kontrolē vai, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām ir paredzētas piemērotas speciālas garantijas, atbilstoši dalībvalsts piešķirtam izņēmuma statusam saskaņā ar šīs valsts noteikumiem, kas paredz atbilstīgas speciālas garantijas. Tomēr pilnīgu reģistru par krimināliem notiesājošiem spriedumiem var uzglabāt tikai valsts iestādes kontrolē.

Dalībvalstis var paredzēt to, ka uz administratīvām sankcijām vai lēmumiem civillietās attiecināmus datus arī apstrādā valsts iestādes kontrolē.

[..]”

- 9 Direktīvas 95/46 9. pantā “Personas datu apstrāde un vārda brīvība” ir noteikts:

“Dalībvalstis nosaka izņēmumus vai atkāpes no šīs nodaļas, IV nodaļas un VI nodaļas noteikumiem personas datu apstrādei, kas veikta tikai un vienīgi žurnālistikas nolūkiem vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem, tikai tad, ja tie vajadzīgi, lai saskaņotu tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību ar normām, kas reglamentē vārda brīvību.”

- 10 Šīs direktīvas 12. pantā “Piekļuves tiesības” ir paredzēts:

“Dalībvalstis garantē katram datu subjektam tiesības iegūt no personas datu apstrādātāja:

[..]

- b) atkarībā no apstākļiem datu izlabošanu, dzēšanu vai piekļuves noslēgšanu, ja šo datu apstrāde neatbilst šīs direktīvas noteikumiem, īpaši datu nepilnības vai neprecizitātes dēļ,

[..].”

- 11 Minētās direktīvas 14. pantā “Datu subjekta tiesības iebilst” ir noteikts:

“Dalībvalstis piešķir datu subjektam tiesības:

- a) vismaz 7. panta e) un f) [..]punktā norādītajos gadījumos jebkurā laikā uz viņa konkrēto situāciju attiecināmu nenoraidāmu likumīgu iemeslu dēļ iebilst pret datu apstrādi, kas attiecas uz viņu, ja vien attiecīgās valsts tiesību akti neparedz citādi. Ja iebildums ir pamatots, personas datu apstrādātāja ierosinātajā apstrād[ē] vairs nedrīkst iesaistīt šos datus;

[..].”

- 12 Šīs pašas direktīvas 28. pants “Uzraudzības iestāde” ir formulēts šādi:

“1. Katra dalībvalsts paredz to, ka viena vai vairākas valsts iestādes ir atbildīgas par noteikumu, ko dalībvalstis pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, piemērošanas pastāvīgu kontroli tās teritorijā.

[..]

3. Katrai iestādei ir piešķirtas:

- izmeklēšanas pilnvaras, tādas kā datu, kuri veido apstrādes darbību priekšmetu, piekļuves pilnvaras un pilnvaras ievākt tās uzraudzības pienākumu izpildei visu vajadzīgo informāciju;
- efektīvas iejaukšanās pilnvaras, tādas kā, piemēram, [...] likt noslēgt piekļuvi, dzēst vai iznīcināt datus, noteikt pagaidu vai galīgu aizliegumu datu apstrādei [...]

[..]

Uzraudzības iestādes lēmumus, kuri dod tiesības uz sūdzību procedūru, [nelabvēlīgos lēmumus] var pārsūdzēt tiesā.

4. Katra uzraudzības iestāde uzklausa jebkuras personas vai šo personu pārstāvošas apvienības iesniegtu prasību, kas saistīta ar šīs personas tiesību un brīvību aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi. Ieinteresēt[ā] person[a] jāinformē par prasības rezultātu.

[..]

6. Katra uzraudzības iestāde ir kompetenta, lai kādas valsts tiesības tiktu piemērotas konkrētajai datu apstrādei, pati savas dalībvalsts teritorijā realizēt tai saskaņā ar 3. punktu piešķirtās pilnvaras. Katru uzraudzības iestādi var lūgt citas dalībvalsts iestāde realizēt tās pilnvaras.

Uzraudzības iestādes sadarbojas savā starpā, ciktāl tas nepieciešams to pienākumu izpildei, jo īpaši apmainoties ar visu lietderīgo informāciju.

[..]”

Regula (ES) 2016/679

- 13 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46 (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp., un labojums OV 2018, L 127, 2. lpp.) – atbilstoši tās 99. panta 2. punktā noteiktajam – ir piemērojama no 2018. gada 25. maija. Šīs regulas 94. panta 1. punktā ir noteikts, ka no tās pašas dienas tiek atcelta Direktīva 95/46.

- 14 Minētās regulas 1., 4., 51., 52. un 65. apsvērumā ir teikts:

“(1) Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu aizsardzību ir pamattiesības. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (“harta”) 8. panta 1. punkts un [LESD] 16. panta 1. punkts paredz, ka ikvienai personai ir tiesības uz savu personas datu aizsardzību.

[..]

(4) Personas datu apstrāde būtu jāveido tā, lai tā kalpotu cilvēkam. Tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūta prerogatīva; tās ir jāņem vērā saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jādīdzsvaro ar citām pamattiesībām saskaņā ar proporcionalitātes principu. Šajā regulā ir ievērotas visas pamattiesības, brīvības un principi, kas atzīti hartā un ietverti Līgumos, jo īpaši privātās un ģimenes dzīves, [...] personas datu aizsardzība, domu, pārliecības un ticības brīvība, vārda un informācijas brīvība, darījumdarbības brīvība, [...]

[..]

(51) Personas datiem, kas pēc savas būtības ir īpaši sensitīvi saistībā ar pamattiesībām un brīvībām, pienākas īpaša aizsardzība, jo to apstrādes konteksts varētu radīt nopietnu risku pamattiesībām un brīvībām. [..]

(52) Atkāpties no aizlieguma apstrādāt īpašu kategoriju personas datus būtu jāatļauj arī tad, ja tas paredzēts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos un ja ir paredzētas atbilstošas garantijas personas datu un citu pamattiesību aizsardzībai [..]

[..]

(65) Datu subjektam vajadzētu būt [..] “tiesībām tikt aizmirstam”, ja šādu datu glabāšana pārkāpj šo regulu vai Savienības vai dalībvalsts tiesību aktus, kas ir piemērojami pārzinim. [..] Tomēr personas datu turpmākai saglabāšanai vajadzētu būt likumīgai, ja tas ir nepieciešams, lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju [..].”

15 Regulas 2016/679 4. panta 11. punktā jēdziens “piekrišana” ir definēts kā “jebkura brīvi sniegta, konkrēta, apzināta un viennozīmīga norāde uz datu subjekta vēlmēm, ar kuru viņš paziņojuma vai skaidri apstiprinošas darbības veidā sniedz piekrišanu savu personas datu apstrādei”.

16 Šīs regulas 5. panta “Personas datu apstrādes principi” 1. punkta c)–e) apakšpunktā ir noteikts:

“Personas dati:

[..]

c) ir adekvāti, atbilstīgi un ietver tikai to, kas nepieciešams to apstrādes nolūkos (“datu minimizēšana”);

d) ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi saprātīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiktu dzēsti vai laboti (“precizitāte”);

e) tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk kā nepieciešams nolūkiem, kādos attiecīgos personas datus apstrādā; [..] (“glabāšanas ierobežojums”).”

17 Minētās regulas 9. pantā “Īpašu kategoriju personas datu apstrāde” ir noteikts:

“1. Ir aizliegta tādu personas datu apstrāde, kas atklāj rases vai etnisko piederību, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību vai dalību arodbiedrībās, un ģenētisko datu, biometrisku datu, lai veiktu fiziskas personas unikālu identifikāciju, veselības datu vai datu par fiziskas personas dzimumdzīvi vai seksuālo orientāciju apstrāde.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja ir piemērojams kāds no šādiem pamatojumiem:

a) datu subjekts ir devis nepārprotamu piekrišanu šo personas datu apstrādei vienam vai vairākiem konkrētiem nolūkiem, izņemot, ja Savienības vai dalībvalsts tiesību akti paredz, ka 1. punktā minēto aizliegumu datu subjekts nevar atcelt;

[..]

e) apstrāde attiecas uz personas datiem, kurus datu subjekts apzināti ir publiskojis;

[..]

- g) apstrāde ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai;

[..].”

- 18 Minētās regulas 10. pantā “Personas datu par sodāmību un pārkāpumiem apstrāde” ir noteikts:

“Personas datu apstrādi par sodāmību un pārkāpumiem vai ar tiem saistītiem drošības pasākumiem, pamatojoties uz 6. panta 1. punktu, veic tikai oficiālas iestādes kontrolē vai tad, ja apstrādi atļauj Savienības vai dalībvalsts tiesību akti, paredzot atbilstošas garantijas datu subjektu tiesībām un brīvībām. Jebkādu visaptverošu sodāmības reģistru uzglabā tikai oficiālas iestādes kontrolē.”

- 19 Regulas 2016/679 17. pants “Tiesības uz dzēšanu (tiesības “tikt aizmirstam”)” ir formulēts šādi:

“1. Datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārzina pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst personas datus, ja pastāv viens no šādiem nosacījumiem:

- a) personas dati vairs nav nepieciešami saistībā ar nolūkiem, kādos tie tika vākti vai citādi apstrādāti;
- b) datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde saskaņā ar 6. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ja nav cita likumīga pamata apstrādei;
- c) datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 1. punktu, un apstrādei nav nekāda svarīgāka leģitīma pamata, vai arī datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar 21. panta 2. punktu;
- d) personas dati ir apstrādāti nelikumīgi;
- e) personas dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts juridisks pienākums, kas noteikts Savienības vai dalībvalsts tiesību aktos, kuri ir piemērojami pārzinim;
- f) personas dati ir savākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu piedāvāšanu, kā minēts 8. panta 1. punktā.

2. Ja pārzinis ir publiskojis personas datus un tā pienākums saskaņā ar 1. punktu ir minētos personas datus dzēst, pārzinis, ņemot vērā pieejamo tehnoloģiju un tās piemērošanas izmaksas, veic saprātīgus pasākumus, tostarp tehniskus pasākumus, lai informētu pārzinus, kas veic personas datu apstrādi, ka datu subjekts ir pieprasījis, lai minētie pārzini dzēstu visas saites uz minētajiem personas datiem vai minēto personas datu kopijas vai atveidojumus.

3. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro, ciktāl apstrāde ir nepieciešama:

- a) lai īstenotu tiesības uz vārda brīvību un informāciju;

[..].”

- 20 Šīs regulas 21. panta “Tiesības iebilst” 1. punktā ir paredzēts:

“Datu subjektam, balstoties uz iemesliem saistībā ar viņa īpašo situāciju, ir tiesības jebkurā laikā iebilst pret savu personas datu apstrādi, kas pamatojas uz 6. panta 1. punkta e) vai f) apakšpunktu, tostarp profilēšanu, kas pamatojas uz minētajiem noteikumiem. Pārzinis personas datus vairs neapstrādā, izņemot, ja pārzinis norāda uz pārliecinošiem leģitīmiem apstrādes iemesliem, kas ir svarīgāki par datu subjekta interesēm, tiesībām un brīvībām, vai lai celtu, īstenotu vai aizstāvētu likumīgas prasības.”

- 21 Minētās regulas 85. pantā “Apstrāde un vārda un informācijas brīvība” ir noteikts:

“1. Dalībvalstis ar tiesību aktiem saglabā līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību saskaņā ar šo regulu un tiesībām uz vārda un informācijas brīvību, tostarp apstrādi žurnālistikas vajadzībām un akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām.

2. Apstrādei žurnālistikas vajadzībām vai akadēmiskās, mākslinieciskās vai literārās izpausmes vajadzībām dalībvalstis paredz izņēmumus vai atkāpes no II nodaļas (Principi), III nodaļas (Datu subjekta tiesības), IV nodaļas (Pārzinis un apstrādātājs), V nodaļas (Personas datu nosūtīšana uz trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām), VI nodaļas (Neatkarīgas uzraudzības iestādes), VII nodaļas (Sadarbība un konsekvence) un IX nodaļas (Īpašas datu apstrādes situācijas) attiecībā apstrādi, ja tas ir nepieciešams, lai panāktu līdzsvaru starp tiesībām uz personas datu aizsardzību un vārda un informācijas brīvību.

[..]”

Francijas tiesības

- 22 Direktīvas 95/46 transponēšana Francijas tiesībās ir nodrošināta ar *loi n° 78-17, du 6 janvier 1978, relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés* [1978. gada 6. janvāra Likums Nr. 78-17 par informātiku, datnēm un brīvībām], redakcijā, kas piemērojama pamatlīetas faktiskajiem apstākļiem.
- 23 Šā likuma 11. pantā ir noteikts, ka *CNIL* uzrauga, lai personas datu apstrāde tiktu veikta saskaņā ar minētajā likumā noteikto, un tālab pieņem pretenzijas, pieteikumus un sūdzības par personas datu apstrādes veikšanu un to iesniedzējus informē par šo pretenziju, pieteikumu un sūdzību izskatīšanas gaitu.

Pamatlīetas un prejudiciālie jautājumi

- 24 Personas GC, AF, BH un ED lūdza sabiedrību *Google* rezultātu sarakstā, kas šīs sabiedrības pārvaldītajā meklētājprogrammā parādās, veicot meklēšanu pēc šo personu vārda, atsaistīt vairākas atsauces uz trešo personu tīmekļa lapām, taču minētā sabiedrība atteicās to darīt.
- 25 Proti, persona GC lūdza atsaistīt atsauci uz satīrisku fotomontāžu, kura *Youtube* tīmekļvietnē tiešsaistē ar pseidonīmu ievietota 2011. gada 18. februārī un kurā viņa ir attēlota kopā ar pašvaldības priekšsēdētāju, kura biroja vadītāja viņa bija, un skaidri norādīts uz viņu intīmajām attiecībām, kā arī šo attiecību ietekmi uz viņas politisko karjeru. Šī fotomontāža tiešsaistē tika ievietota reģionālo vēlēšanu kampaņas laikā, kurās persona GC tolaik kandidēja. Laikā, kad tika noraidīts attiecīgās personas lūgums atsaistīt atsauces, viņa nebija nedz ievēlēta, nedz arī bija vietējā vēlēta amata kandidāte un vairs nebija arī pašvaldības priekšsēdētāja biroja vadītāja.
- 26 Persona AF lūdza atsaistīt atsauces uz dienas laikraksta *Libération* 2008. gada 9. septembra rakstu par kāda scientologu baznīcas locekļa 2006. gada decembrī izdarīto pašnāvību, kurš ir pārpublicēts *Centre contre les manipulations mentales (CCMM)* (Francija) vietnē. Šajā rakstā persona AF ir minēta kā atbildīgā par sabiedriskajām attiecībām scientologu baznīcā; taču viņa šajā profesijā vairs nestrādā. Turklāt minētā raksta autors norāda, ka viņš esot sazinājies ar personu AF, lai iegūtu viņas versiju par notikušo, un atreferē tās teikto.
- 27 Persona BH lūdza atsaistīt atsauces uz galvenokārt presē publicētiem rakstiem, kuri ietver informāciju par izmeklēšanu, kas saistībā ar *parti républicain* [Republikāņu partija] (*PR*) finansēšanu 1995. gada jūnijā tika uzsākta attiecībā uz viņu un vairākiem uzņēmējiem un politiķiem. Procedūra attiecībā uz

viņu tika izbeigta, izdodot 2010. gada 26. februāra rīkojumu par lietas nenosūtīšanu iztiesāšanai. Vairums strīdīgo saišu novirza uz rakstiem, kas bija publicēti izmeklēšanas uzsākšanas laikā, un līdz ar to tajos nav izklāstīts procedūras iznākums.

- 28 Persona ED lūdza atsaistīt atsauces uz diviem rakstiem, kuri publicēti laikrakstos *Nice-Matin* un *Le Figaro* un kuros ir aprakstīta tiesas sēde krimināllietā, kurā viņai tika piespriests septiņu gadu brīvības atņemšanas sods un papildu desmit gadu sociāla un tiesas uzraudzība par seksuālu vardarbību pret sešpadsmit gadu vecumu nesasnējušiem nepilngadīgajiem. Vienā no šiem lietas aprakstiem attiecībā uz ED turklāt ir minēti vairāki intīma rakstura fakti, kas tika atklāti procesa laikā.
- 29 Pēc *Google* atteikuma izpildīt viņu lūgumus atsaistīt atsauces prasītāji iesniedza sūdzības *CNIL*, lūdzot, lai tā šai sabiedrībai liktu atsaistīt attiecīgās atsauces. Ar attiecīgi 2015. gada 24. aprīļa, 2015. gada 28. augusta, 2016. gada 21. marta un 2016. gada 9. maija vēstulēm *CNIL* priekšsēdētāja informēja prasītājus, ka viņu sūdzību izskatīšana ir izbeigta.
- 30 Tad prasītāji vērsās iesniedzējtiesā, proti, *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija), ar prasības pieteikumiem par šiem *CNIL* atteikumiem uzdot *Google* veikt lūgto atsauču atsaistīšanu. Iesniedzējtiesa šos prasības pieteikumus ir apvienojusi.
- 31 Konstatējusi, ka šo prasības pieteikumu izskatīšanā rodas vairākas nopietnas grūtības saistībā ar Direktīvas 95/46 interpretāciju, *Conseil d'État* (Valsts padome, Francija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai – ņemot vērā meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja atbildības, pilnvaru un iespēju specifiskumu – citiem pārziņiem noteiktais aizliegums apstrādāt datus, uz kuriem attiecas Direktīvas [95/46] 8. panta 1. un 5. punkts ar tajos paredzētajiem izņēmumiem, ir piemērojams arī šim pakalpojumu sniedzējam kā ar šīs meklētājprogrammas palīdzību veiktās personas datu apstrādes pārzinim?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

- [a)] Vai Direktīvas [95/46] 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar šādu meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam noteikto aizliegumu – atskaitot šajā direktīvā paredzētos izņēmumus – apstrādāt datus, uz kuriem attiecas šīs tiesību normas, tam ir noteikts pienākums sistemātiski apmierināt lūgumus atsaistīt atsauces uz tīmekļa lapām, kurās šādi dati tiek apstrādāti?
- [b)] Kā, no šāda viedokļa raugoties, ir jāinterpretē Direktīvas [95/46] 8. panta 2. punkta a) un e) apakšpunktā paredzētie izņēmumi, ja tie ir piemērojami meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, ņemot vērā viņa atbildības, pilnvaru un iespēju specifiskumu? It īpaši, vai šāds pakalpojumu sniedzējs var noraidīt lūgumu atsaistīt atsauces, ja viņš konstatē, ka attiecīgās saites novirza uz saturu, kas – lai arī tas ietver 8. panta 1. punktā uzskaitīto kategoriju datus – ietilpst arī šā paša panta 2. punkta, proti, [šā punkta a) un e) apakšpunktā] paredzēto izņēmumu piemērošanas jomā?
- [c)] Tāpat arī, vai Direktīvas [95/46] tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka – gadījumā, ja atsauces, kuru atsaistīšana ir lūgta, novirza uz vietnēm, kurās personas datu apstrāde ir veikta tikai un vienīgi žurnālistikas vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem, kuriem saskaņā ar Direktīvas [95/46] 9. pantu var tikt vākti un apstrādāti šīs direktīvas 8. panta 1. un 5. punktā minētajās kategorijās ietilpstošie dati, – meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs var šā iemesla dēļ noraidīt lūgumu atsaistīt atsauces?

3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

- [a)] Kādas īpašas Direktīvas [95/46] prasības ir jāpilda meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, ņemot vērā tā atbildību, pilnvaras un iespējas?

[b)] Vai, ja viņš konstatē, ka tīmekļa lapas, uz kurām novirza atsaistīt lūgtās atsauces, ietver datus, kuru publicēšana minētajās lapās nav likumīga, Direktīvas [95/46] tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ar tām ir noteikts pienākums izņemt šīs saites no rezultātu saraksta, kas parādās, veicot meklēšanu pēc lūguma iesniedzēja vārda;
- vai arī tās nozīmē tikai to, ka viņam ir jāņem vērā šis apstāklis, lai izvērtētu, vai lūgums atsaistīt atsauces ir pamatots;
- vai arī šim apstāklim nav ietekmes uz vērtējumu, kas tam jāveic?

Turklāt, ja šis apstāklis nav nenozīmīgs, kā ir izvērtējama strīdīgo datu publicēšanas likumība tīmekļa lapās, kas rodas no apstrādes, kura neietilpst Direktīvas [95/46] un līdz ar to valstu tiesību aktu, ar kuriem tā tiek īstenota, teritoriālās piemērošanas jomā?

4) Lai kāda arī nebūtu atbilde, kas sniegta uz [pirmo jautājumu]:

[a)] Vai, neatkarīgi no tā, vai personas dati tīmekļa lapā, uz kuru novirza strīdīgā saite, ir publicēti likumīgi, Direktīvas [95/46] tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka:

- gadījumā, ja lūguma iesniedzējs pierāda, ka šie dati ir kļuvuši nepilnīgi, neprecīzi vai vairs nav atjaunināti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāapmierina attiecīgais lūgums atsaistīt atsauces,
- vai, konkrēti gadījumā, ja lūguma iesniedzējs pierāda, ka, ņemot vērā tiesvedības gaitu, informācija par šīs tiesvedības iepriekšējo stadiju vairs neatbilst viņa pašreizējai situācijai, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums atsaistīt atsauces uz tīmekļa lapām, kurās ir ietverta šī informācija?

[b)] Vai Direktīvas [95/46] 8. panta 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka informācija par personas atzīšanu par aizdomās turēto vai tiesvedību un no tās izrietošu notiesāšanu ir dati par noziedzīgiem nodarījumiem un kriminālsodāmību? Vispārīgi – vai gadījumā, ja tīmekļa lapā ir iekļauti dati par notiesāšanu vai tiesvedībām, kas attiekušās uz fizisku personu, tā ietilpst šo tiesību normu piemērošanas jomā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 32 Uzdotie jautājumi ir par to, kā interpretēt Direktīvu 95/46, kura bija piemērojama lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniegšanas dienā. Šī direktīva ir atcelta kopš 2018. gada 25. maija, kad kļuva piemērojama Regula 2016/679.
- 33 Uzdotos jautājumus Tiesa iztīrās Direktīvas 95/46 aspektā, tomēr to izvērtējumā ņemdama vērā arī Regulu 2016/679, lai nodrošinātu, ka tās atbildes iesniedzējtiesai katrā gadījumā būtu noderīgas.

Par pirmo jautājumu

- 34 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegums apstrādāt tajos paredzēto īpašo kategoriju personas datus vai šādas apstrādes ierobežojumi ir piemērojami – ar šajā direktīvā paredzētajiem izņēmumiem – arī meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam saistībā ar atbildību, pilnvarām un iespējām, ar kurām tas ir apveltīts kā šīs meklētājprogrammas vajadzībām veiktās datu apstrādes pārzinis.

- 35 Šajā ziņā ir jāatgādina, pirmkārt, ka meklētājprogrammas darbība, kas izpaužas kā internetā trešo personu publicētas vai ievietotas informācijas atrašana, šīs informācijas automātiska indeksēšana, īslaicīga glabāšana un visbeidzot tās nodošana interneta lietotāju rīcībā noteiktā atlasē secībā, ir kvalificējama par “personas datu apstrādi” Direktīvas 95/46 2. panta b) punkta izpratnē, ja šī informācija ietver personas datus, un, otrkārt, ka šīs meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs ir uzskatāms par šo apstrādi veicošo “personas datu apstrādātāju” jeb pārzini šīs direktīvas 2. panta d) punkta izpratnē (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 41. punkts).
- 36 Proti, personas datu apstrāde, kas veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros, atšķiras no interneta vietnes izdevēju darbības, kas ietver šo datu atspoguļošanu interneta vietnē, un to papildina, un šai darbībai ir noteicoša loma minēto datu globālajā izplatīšanā, jo tā padara šos datus pieejamus visiem interneta lietotājiem, kuri veic meklējumu pēc datu subjekta vārda, tostarp interneta lietotājiem, kuri citādi nebūtu atraduši tīmekļa lapu, kurā ir publicēti šie paši dati. Turklāt internetā publicētās informācijas organizēšana un apkopošana, ko veic meklētājprogrammas ar mērķi atvieglot to lietotājiem piekļuvi šai informācijai, var izraisīt to, ka tad, kad šie lietotāji ir veikuši meklējumu, izmantojot fiziskas personas vārdu, tie ar rezultātu sarakstu iegūst strukturētu internetā atrodamas informācijas, kas attiecas uz šo personu, kopsavilkumu, kas tiem ļauj izveidot vairāk vai mazāk detalizētu attiecīgās personas profilu (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 35.–37. punkts).
- 37 Līdz ar to, ciktāl meklētājprogrammas darbība tādējādi var būtiski un papildus – salīdzinājumā ar tīmekļa lapu izdevēju darbību – ietekmēt pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, šādas meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam kā personai, kas nosaka šīs darbības mērķus un līdzekļus, savas atbildības, pilnvaru un iespēju ietvaros ir jānodrošina, lai tā atbilstu Direktīvas 95/46 prasībām, lai tajā paredzētās garantijas varētu tikt pilnībā nodrošinātas un lai faktiski varētu tikt realizēta tostarp attiecīgo personu efektīva un pilnīga privātās dzīves aizsardzība (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 38. punkts).
- 38 Pirmā prejudiciālā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai savas atbildības, pilnvaru un iespēju ietvaros meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir jāizpilda arī prasības, kas Direktīvā 95/46 ir noteiktas attiecībā uz īpašām tās 8. panta 1. un 5. punktā paredzētajām personas datu kategorijām, ja šādi dati ir ietverti informācijā, kuru internetā publicējušas vai ievietojušas trešās personas, un ja šīs pakalpojumu sniedzējs to apstrādā savas meklētājprogrammas darbības vajadzībām.
- 39 Attiecībā uz šīm īpašajām datu kategorijām Direktīvas 95/46 8. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstis aizliedz tādu personas datu apstrādi, kas atklāj rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arod biedrībās, kā arī uz veselību vai seksuālo dzīvi attiecināmu datu apstrādi. Zināmi izņēmumi un atkāpes no šā aizlieguma ir paredzēti tostarp šā 8. panta 2. punktā.
- 40 Direktīvas 95/46 8. panta 5. punktā ir noteikts, ka uz noziedzīgiem nodarījumiem, kriminālsodāmību vai drošības pasākumiem attiecināma datu apstrāde var tikt veikta tikai valsts iestādes kontrolē vai, ja saskaņā ar attiecīgās valsts tiesībām ir paredzētas piemērotas speciālas garantijas atbilstoši dalībvalsts piešķirtam izņēmuma statusam, saskaņā ar šīs valsts noteikumiem, kas paredz atbilstīgas speciālas garantijas. Tomēr pilnīgs reģistrs par kriminālsodāmību var tikt uzglabāts tikai valsts iestādes kontrolē. Dalībvalstis var paredzēt, ka uz administratīvām sankcijām vai lēmumiem civillietās attiecināmi dati arī ir apstrādājami valsts iestādes kontrolē.
- 41 Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta saturs ar dažām izmaiņām ir pārņemts Regulas 2016/679 9. panta 1. punktā un 10. pantā.

- 42 Visupirms jākonstatē, ka no šo gan Direktīvas 95/46, gan Regulas 2016/679 tiesību normu formulējuma izriet, ka tajās paredzētie aizliegumi un ierobežojumi – ar šajā direktīvā un šajā regulā paredzētajiem izņēmumiem – attiecas uz minētajās tiesību normās paredzēto īpašo datu kategoriju visa veida apstrādi un visiem šo apstrādi veicošajiem pārziņiem.
- 43 Turklāt nevienā citā nedz šīs direktīvas, nedz šīs regulas tiesību normā nav paredzēta vispārīga atkāpe no šā aizlieguma vai šiem ierobežojumiem tādas apstrādes gadījumā kā tā, kas tiek veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros. Gluži pretēji, kā redzams jau šā sprieduma 37. punktā, no šo tiesību vispārējās sistēmas izriet, ka šādas programmas pakalpojumu sniedzējam – gluži tāpat kā ikvienam citam pārziņim – savas atbildības, pilnvaru un iespēju ietvaros ir jānodrošina, lai tā veikta datu apstrāde atbilstu prasībām, kas noteiktas attiecīgi Direktīvā 95/46 vai Regulā 2016/679.
- 44 Visbeidzot interpretēt Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punktu vai Regulas 2016/679 9. panta 1. punktu un 10. pantu tādējādi, ka uz meklētājprogrammas darbību *a priori* un vispārīgi neattiecas īpašas prasības, kas šajās tiesību normās ir izvirzītas tajās minēto īpašo kategoriju datu apstrādei, būtu pretrunā minēto tiesību normu mērķim nodrošināt ciešāku aizsardzību pret tādu apstrādi, kuras rezultātā šo datu īpašās sensitivitātes dēļ, kā tas turklāt izriet no šīs direktīvas 33. apsvēruma un šīs regulas 51. apsvēruma, varētu tikt radīts īpaši smags Hartas 7. un 8. pantā garantēto pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskārums.
- 45 Lai arī tātad – pretēji tam, ko apgalvo tostarp *Google*, – īpatnības, kas piemīt apstrādei, ko meklētājprogrammas darbības ietvaros veic šīs programmas pakalpojumu sniedzējs, nav pamats tam, lai šis pakalpojumu sniedzējs tiktu atbrīvots no pienākuma ievērot Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punktu, kā arī Regulas 2016/679 9. panta 1. punktu un 10. pantu, šīs īpatnības tomēr var iespējami ietekmēt minētā pakalpojumu sniedzēja no šīm tiesību normām izrietošās atbildības un konkrēto pienākumu apjomu.
- 46 Šajā ziņā jānorāda – kā uzsver Eiropas Komisija – ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs ir atbildīgs nevis tāpēc, ka šajās tiesību normās minētie personas dati atrodas kādas trešās personas publicētā tīmekļa lapā, bet gan tāpēc, ka tas piesaista atsauci uz šo lapu, konkrēti, uzrāda saiti uz šo lapu rezultātu sarakstā, kas interneta lietotājiem tiek parādīts, veicot meklēšanu pēc fiziskas personas vārda, jo attiecīgās saites uzrādīšana šādā sarakstā spēj zīmīgi ietekmēt datu subjekta pamattiesības uz viņa privātās dzīves neaizskaramību un viņa personas datu aizsardzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 80. punkts).
- 47 Šajos apstākļos – ņemot vērā atbildību, pilnvaras un iespējas, kas meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir kā personai, kuras pārziņā notiek šīs meklētājprogrammas darbības ietvaros veikta apstrāde, – Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punktā, kā arī Regulas 2016/679 9. panta 1. punktā un 10. pantā paredzētie aizliegumi un ierobežojumi – kā savu secinājumu 56. punktā norāda ģenerālvokāts un būtībā uzskata visas ieinteresētās personas, kas par šo jautājumu ir izteikušas savu viedokli, – šim meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam var būt piemērojami tikai šīs atsauču piesaistīšanas dēļ, un tātad tas darāms, kompetento valsts iestāžu uzraudzībā veicot pārbaudi pēc datu subjekta pieprasījuma.
- 48 No iepriekš izklāstītā izriet, ka uz pirmo jautājumu ir atbildams, ka Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegums apstrādāt tajos paredzēto īpašo kategoriju personas datus vai šādas apstrādes ierobežojumi ir piemērojami – ar šajā direktīvā paredzētajiem izņēmumiem – arī meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam saistībā ar atbildību, pilnvarām un iespējām, ar kurām tas ir apveltīts kā šīs meklētājprogrammas vajadzībām veiktās datu apstrādes pārziņis, un tas darāms, šim pakalpojumu sniedzējam kompetento valsts iestāžu uzraudzībā veicot pārbaudi pēc datu subjekta iesniegta pieprasījuma.

Par otro jautājumu

- 49 Ar otro jautājumu, kuram ir trīs daļas, iesniedzējtiesa būtībā vaicā:
- vai Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tām meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam – atskaitot šajā direktīvā paredzētos izņēmumus – ir pienākums apmierināt lūgumus atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās atrodas šajās tiesību normās noteikto īpašo kategoriju personas dati;
 - vai Direktīvas 95/46 8. panta 2. punkta a) un e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tiem šāds pakalpojumu sniedzējs var noraidīt lūgumu atsaistīt atsaucē, ja viņš konstatē, ka attiecīgās saites novirza uz saturu, kas ietver 8. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju datus, taču uz šo datu apstrādi attiecas kāds no šā 8. panta 2. punkta a) un e) apakšpunktā paredzētajiem izņēmumiem, un
 - vai Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tām lūgumu atsaistīt atsaucē meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs var noraidīt, arī pamatojoties uz to, ka atsaistīt lūgtās atsaucē novirza uz tīmekļa lapām, kurās šīs direktīvas 8. panta 1. un 5. punktā minēto īpašo kategoriju personas dati tiek publicēti tikai un vienīgi žurnālistikas vai mākslinieciskās vai literārās izteiksmes nolūkiem, un ka uz šo publicēšanu tādējādi attiecas minētās direktīvas 9. pantā paredzētais izņēmums.
- 50 Vispirms jānorāda, ka Direktīvas 95/46 ietvaros tādu lūgumu atsaistīt atsaucē kā pamatlietā esošie pamats ir rodams tostarp tās 12. panta b) punktā, saskaņā ar kuru dalībvalstis garantē datu subjektiem tiesības panākt, ka pārzinis izdzēs datus, kuru apstrāde neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.
- 51 Turklāt saskaņā ar Direktīvas 95/46 14. panta pirmās daļas a) apakšpunktu dalībvalstis vismaz šīs direktīvas 7. panta e) un f) punktā paredzētajos gadījumos datu subjektam atzīst tiesības jebkurā brīdī uz viņa konkrēto situāciju attiecināmu pārliecinošu un leģitīmu iemeslu dēļ iebilst pret datu apstrādi, kas attiecas uz viņu, ja vien attiecīgās valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi.
- 52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 95/46 12. panta b) punkts un 14. panta pirmās daļas a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai ievērotu šajās tiesību normās paredzētās tiesības, ja tajās paredzētie nosacījumi patiešām ir izpildīti, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam no rezultātu saraksta, kas iegūts, veicot meklējumu pēc personas vārda, saites uz tīmekļa lapām, kuras publicējušas trešās personas un kurās ir informācija saistībā ar šo personu, ir jāizdzēš arī gadījumā, ja šis vārds vai šī informācija nav iepriekš vai vienlaicīgi tikuši izdzēsti no šīm tīmekļa lapām, un attiecīgajā gadījumā pat tad, ja to publicēšana šajās lapās ir likumīga (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain un Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 88. punkts).
- 53 Tiesa turklāt ir precizējusi, ka, izvērtējot šo tiesību normu piemērošanas nosacījumus, ir tostarp jāizvērtē, vai datu subjektam ir tiesības uz to, lai informācija par viņa personu pašreiz vairs netiktu saistīta ar viņa vārdu rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc viņa vārda, un šādu tiesību konstatēšanai nav vajadzīgs, lai ar attiecīgās informācijas iekļaušanu šajā sarakstā šai personai tiktu nodarīts kaitējums. Tā kā attiecīgais datu subjekts, pamatojoties uz savām pamattiesībām saskaņā ar Hartas 7. un 8. pantu, var lūgt, lai attiecīgā informācija vairs netiktu sniegta plašai sabiedrībai, to iekļaujot šādā rezultātu sarakstā, šīs tiesības principā ir svarīgākas ne tikai par meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja ekonomisko interesi, bet arī par šīs sabiedrības interesi atrast šo informāciju, veicot meklēšanu pēc šā datu subjekta vārda. Tomēr tas tā nebūtu gadījumā, ja tādu īpašu iemeslu dēļ kā attiecīgā datu subjekta loma sabiedriskajā dzīvē izrādītos, ka iejaukšanās tā pamattiesībās ir attaisnota ar īpašām sabiedrības interesēm saņemt piekļuvi attiecīgajai informācijai, pateicoties šai iekļaušanai (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain un Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 99. punkts).

- 54 Regulas 2016/679 ietvaros Eiropas Savienības likumdevējs šīs regulas 17. pantā ir paredzējis normu, kas īpaši reglamentē “tiesības uz dzēšanu”, kuras šā panta nosaukumā ir sauktas arī par tiesībām “tikt aizmirstam”.
- 55 Saskaņā ar šā 17. panta 1. punktu datu subjektam ir tiesības panākt, lai pārzinis bez nepamatotas kavēšanās dzēstu datu subjekta personas datus, un pārziņa pienākums ir bez nepamatotas kavēšanās dzēst šos datus, ja pastāv kāds no šajā tiesību normā uzskaitītajiem iemesliem. Kā šādi iemesli šajā normā ir minēti apstākļi, ka personas dati vairs nav nepieciešami apstrādes nolūkiem, ka datu subjekts atsauc piekrišanu, uz kuras pamata apstrāde ir veikta, un šai apstrādei nav cita likumīga pamata, ka datu subjekts iebilst pret apstrādi saskaņā ar Direktīvas 95/46 14. pantu aizstājošo Regulas 2016/679 21. panta 1. vai 2. punktu, ka personas dati ir apstrādāti nelikumīgi, ka personas dati ir jādzēš, lai nodrošinātu, ka tiek pildīts likumisks pienākums, vai arī ka tie ir ievākti saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu bērnam.
- 56 Tomēr Regulas 2016/679 17. panta 3. punktā ir precizēts, ka šīs regulas 17. panta 1. punkts nav piemērojams, ciktāl attiecīgā apstrāde ir nepieciešama kāda no šajā pirmajā minētajā tiesību normā ietvertajiem iemesliem dēļ. Šo iemeslu starpā šīs regulas 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir minēta tiesību tostarp uz informācijas brīvību īstenošana.
- 57 Apstākļi - ka Regulas 2016/679 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā tagad ir skaidri paredzēts, ka datu subjektam nav tiesību uz dzēšanu tad, ja apstrāde ir nepieciešama, lai īstenotu Hartas 11. pantā garantētās tiesības tostarp uz informācijas brīvību - izpaužas tas, ka tiesības uz personas datu aizsardzību nav absolūtas tiesības, bet gan – kā uzsvērts šīs regulas 4. apsvērumā – tās ir jāaplūko saistībā ar to funkciju sabiedrībā un jāsamēro ar citām pamattiesībām atbilstoši samērīguma principam (skat. arī spriedumu, 2010. gada 9. novembris, *Volker und Markus Schecke un Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 48. punkts, kā arī atzinumu 1/15 (ES un Kanādas nolīgums par PRD), 2017. gada 26. jūlijs, EU:C:2017:592, 136. punkts).
- 58 Šajā kontekstā ir jāatgādina, ka Hartas 52. panta 1. punktā ir pieļauts, ka tās 7. un 8. pantā paredzētajām tiesībām var tikt noteikti izmantošanas ierobežojumi, ciktāl šie ierobežojumi ir noteikti tiesību aktos, ar tiem tiek respektēta šo tiesību un brīvību būtība un, ievērojot samērīguma principu, tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējo interešu mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības (spriedums, 2010. gada 9. novembris, *Volker und Markus Schecke un Eifert*, C-92/09 un C-93/09, EU:C:2010:662, 50. punkts).
- 59 Tādējādi Regulā 2016/679, konkrēti, tās 17. panta 3. punkta a) apakšpunktā, ir skaidri noteikta prasība Hartas 7. un 8. pantā nostiprinātās pamattiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību samērot ar Hartas 11. pantā garantētajām pamattiesībām uz informācijas brīvību.
- 60 Ņemot vērā tieši šos apsvērumus, ir jāizvērtē, kādos apstākļos meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums apmierināt lūgumu atsaistīt atsauces un tāvad no rezultātu saraksta, kas parādās, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, dzēst saiti uz tīmekļa lapu, kurā atrodas Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punktā minēto īpašo kategoriju personas dati.
- 61 Šajā ziņā vispirms ir jākonstatē, ka uz Direktīvas 95/46 8. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju personas datu apstrādi, ko veic meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, principā var attiekties izņēmumi, kas ir paredzēti šā 8. panta 2. punkta a) un e) apakšpunktā, uz kuriem atsauces iesniedzējtiesa un kuros ir paredzēts, ka šo īpašo kategoriju datu apstrādes aizliegumu nepiemēro, ja datu subjekts ir devis skaidru piekrišanu šādai apstrādei, izņemot gadījumu, kad attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos šāda piekrišana ir aizliegta, vai ja apstrāde attiecas konkrēti uz datiem, kurus acīmredzami ir publiskojis pats datu subjekts. Tagad šie izņēmumi ir pārņemti Regulas 2016/679 9. panta 2. punkta a) un e) apakšpunktā. Turklāt šā 9. panta 2. punkta g) apakšpunktā, kurā būtībā ir pārņemts Direktīvas 95/46 8. panta 4. punkts, tiek ļauts veikt šādu kategoriju datu apstrādi, ja tā ir vajadzīga būtisku sabiedrības interešu dēļ, pamatojoties uz Savienības

vai dalībvalsts tiesību aktiem, kas ir samērīgas izvirzītajam mērķim, ievēro tiesību uz datu aizsardzību būtību un paredz piemērotus un konkrētus pasākumus datu subjekta pamattiesību un interešu aizsardzībai.

- 62 Runājot par Direktīvas 95/46 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā un Regulas 2016/679 9. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto izņēmumu, ir jāteic, ka no šīs direktīvas 2. panta h) punktā un šīs regulas 4. panta 11. punktā rodamās jēdziena “piekrišana” definīcijas izriet, ka šai piekrišanai ir jābūt “konkrētai” un tātad konkrēti jāattiecas uz apstrādi, kas veikta meklētājprogrammas darbības ietvaros, un tādējādi uz to, ka šī apstrāde ļauj trešām personām, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, saņemt rezultātu sarakstu, kurā ir saites uz tīmekļa lapām, kurās ir ietverti sensitīvi dati par šo subjektu. Taču praksē ir grūti iedomāties un arī no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs prasītu datu subjektu skaidru piekrišanu pirms viņu personu datu apstrādes savas atsauču piesaistīšanas darbības vajadzībām. Katrā ziņā, kā norāda tostarp gan Francijas un Polijas valdības, gan Komisija, jau tas vien, ka persona izsaka lūgumu atsaistīt atsauces, principā nozīmē, ka vismaz šā lūguma izteikšanas brīdī viņa vairs nepiekrīt meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēja veiktajai apstrādei. Šajā kontekstā ir arī jāatgādina, ka minētās regulas 17. panta 1. punkta b) apakšpunktā kā viens no iemesliem, kas attaisno tiesības “tiklīdz aizmirstam”, ir minēts apstāklis, ka datu subjekts atsauc savu piekrišanu, uz kuras pamata veikta apstrāde saskaņā ar šīs pašas regulas 9. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un apstrādei nav cita likumīga pamata.
- 63 Turpretim Direktīvas 95/46 8. panta 2. punkta e) apakšpunktā un Regulas 2016/679 9. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētais apstāklis, ka attiecīgos datus acīmredzami ir publiskojis pats datu subjekts, ir attiecināms – kā būtībā norāda visas par šo jautājumu izteikušās ieinteresētās personas – gan uz meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzēju, gan uz attiecīgās tīmekļa lapas izdevēju.
- 64 Tāpēc šādā gadījumā, lai arī atsaucē norādītajā tīmekļa lapā ir personas dati, kas ietilpst īpašajās kategorijās, kuras minētas Direktīvas 95/46 8. panta 1. punktā un Regulas 2016/679 9. panta 1. punktā, šo datu apstrāde, ko savas darbības ietvaros veic meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs, – ja vien tas ievēro arī pārējos likumīguma nosacījumus, kas noteikti tostarp šīs direktīvas 6. pantā vai šīs regulas 5. pantā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain un Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 72. punkts) – ir atbilstīga šajās tiesību normās noteiktajam.
- 65 Tomēr pat šādā gadījumā datu subjektam saskaņā ar Direktīvas 95/46 14. panta pirmās daļas a) apakšpunktu vai Regulas 2016/679 17. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 21. panta 1. punktu var būt tiesības uz attiecīgās atsauces atsaistīšanu viņa īpašajā situācijā balstītu iemeslu dēļ.
- 66 Meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, saņemot lūgumu atsaistīt atsauces, – pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, kas minētas Direktīvas 95/46 8. panta 4. punktā vai Regulas 2016/679 9. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un ievērojot šajās tiesību normās paredzētos nosacījumus – katrā ziņā ir jāpārbauda, vai saites uz attiecīgo tīmekļa lapu iekļaušana sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, ir vajadzīga, lai izmantotu Hartas 11. pantā aizsargātās tiesības uz informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šai tīmekļa lapai, veicot šādu meklēšanu. Lai gan Hartas 7. un 8. pantā aizsargātās datu subjekta tiesības principā ir pārākas par interneta lietotāju informācijas brīvību, šis samērs tomēr īpašos gadījumos var būt atkarīgs no attiecīgās informācijas būtības un no tā, cik šī informācija ir sensitīva saistībā ar datu subjekta privāto dzīvi, kā arī no sabiedrības interesēm saņemt šo informāciju, kas var atšķirties tostarp atkarībā no attiecīgā subjekta lomas sabiedriskajā dzīvē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain un Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 81. punkts).
- 67 Turklāt gadījumā, ja apstrādāti tiek Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punktā vai Regulas 2016/679 9. panta 1. punktā un 10. pantā minēto īpašo kategoriju dati, datu subjekta pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskārums – kā norādīts šā sprieduma 44. punktā – var izrādīties īpaši smags šo datu sensitivitātes dēļ.

68 Tāpēc gadījumā, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam tiek izteikts lūgums atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapu, kurā ir publicēti sensitīvi dati, šim pakalpojumu sniedzējam, pamatojoties uz visiem konkrētā gadījuma apstākļiem un ņemot vērā Hartas 7. un 8. pantā nostiprināto datu subjekta pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskāruma smagumu, ir jāpārbauda, vai – pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, kas minētas Direktīvas 95/46 8. panta 4. punktā vai Regulas 2016/679 9. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un ievērojot šajās tiesību normās paredzētos nosacījumus – šīs saites iekļaušana rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc šā subjekta vārda, izrādās esam absolūti nepieciešama, lai aizsargātu Hartas 11. pantā nostiprināto informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šai tīmekļa lapai, veicot šādu meklēšanu.

69 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro jautājumu ir atbildams šādi:

- Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tām meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam – atskaitot šajā direktīvā paredzētos izņēmumus – principā ir pienākums apmierināt lūgumus atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās atrodas šajās tiesību normās noteikto īpašo kategoriju personas dati.
- Direktīvas 95/46 8. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to šāds pakalpojumu sniedzējs var noraidīt lūgumu atsaistīt atsaucē, ja viņš konstatē, ka attiecīgās saites novirza uz saturu, kas ietver 8. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju personas datus, taču uz šo datu apstrādi attiecas minētā 8. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētais izņēmums, ar nosacījumu, ka šī apstrāde atbilst visiem pārējiem šajā direktīvā noteiktajiem likumīguma nosacījumiem un ja vien datu subjektam saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta pirmās daļas a) apakšpunktu nav tiesību iebilst pret minēto apstrādi ar viņa īpašo situāciju saistītu pārliecinošu un leģitīmu iemeslu dēļ.
- Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam tiek izteikts lūgums atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapu, kurā ir publicēti personas dati, kuri ietilpst kādā no šīs direktīvas 8. panta 1. vai 5. punktā minētajām īpašajām kategorijām, šim pakalpojumu sniedzējam, pamatojoties uz visiem konkrētā gadījuma apstākļiem un ņemot vērā Hartas 7. un 8. pantā nostiprināto datu subjekta pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskāruma smagumu, ir jāpārbauda, vai – pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, kas minētas šīs direktīvas 8. panta 4. punktā, un ievērojot šajā tiesību normā paredzētos nosacījumus – šīs saites iekļaušana rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc šā subjekta vārda, izrādās esam absolūti nepieciešama, lai aizsargātu Hartas 11. pantā nostiprināto informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šim tīmekļa lapām, veicot šādu meklēšanu.

Par trešo jautājumu

70 Tā kā šis jautājums ir uzdots vienīgi gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiktu atbildēts noliedzoši, uz to nav jāatbild, jo uz pirmo jautājumu ir atbildēts apstiprinoši.

Par ceturto jautājumu

71 Ar ceturto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka,

- pirmkārt, informācija par tiesvedību attiecībā uz kādu personu, kā arī – eventuāli – informācija par no tās izrietošo sodāmību ir dati par “noziedzīgiem nodarījumiem” un “kriminālas vajāšanas gadījumiem [kriminālsodāmību]” Direktīvas 95/46 8. panta 5. punkta izpratnē, un

- otrkārt, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums apmierināt lūgumu atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās ir rodama šāda informācija, ja šī informācija attiecas uz konkrētās tiesvedības agrāku posmu un, ņemot vērā tās norisi, vairs neatbilst pašreizējai situācijai.
- 72 Šajā ziņā ir jākonstatē – kā savu secinājumu 100. punktā norāda ģenerālvokāts un kā apgalvo tostarp Francijas valdība, Īrija, kā arī Itālijas un Polijas valdības un Komisija – ka tāda informācija par tiesvedību pret fizisku personu, kurā ir izklāstīts par apsūdzības celšanu vai procesa gaitu un – eventuāli – no tās izrietošo notiesāšanu, ir dati par “noziedzīgiem nodarījumiem” jeb “pārkāpumiem” un “kriminālas vajāšanas gadījumiem” jeb “sodāmību” Direktīvas 95/46 8. panta 5. punkta pirmās daļas un Regulas 2016/679 10. panta izpratnē neatkarīgi no tā, vai noziedzīgā nodarījuma, par kuru pret attiecīgo personu tika veikta kriminālvajāšana, izdarīšana šīs tiesvedības gaitā ir vai nav faktiski konstatēta.
- 73 Tāpēc, rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, iekļaudams saites uz tīmekļa lapām, kurās ir publicēti šādi dati, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējs veic šo datu apstrādi, uz kuru saskaņā ar Direktīvas 95/46 8. panta 5. punkta pirmo daļu un Regulas 2016/679 10. pantu attiecas īpaši ierobežojumi. Kā norāda Komisija, šāda apstrāde – saskaņā ar šīm tiesību normām, ja vien tiek ievēroti pārējie šajās direktīvā un regulā noteiktie likumīguma nosacījumi, – var būt likumīga tostarp tad, ja valsts tiesībās ir paredzētas pienācīgas un konkrētas garantijas, kas tā varētu būt gadījumā, ja attiecīgo informāciju sabiedrībai ir izpaukušas valsts iestādes saskaņā ar piemērojamajām valsts tiesību normām.
- 74 Runājot par šiem pārējiem likumīguma nosacījumiem, ir jāatgādina, ka no prasībām, kas paredzētas Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktā un tagad pārņemtas Regulas 2016/679 5. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktā, izriet, ka pat sākotnēji likumīga datu apstrāde ar laiku var kļūt nesaderīga ar šo direktīvu vai šo regulu, ja šie dati vairs nav nepieciešami saistībā ar mērķiem, kādēļ tie tikuši savākti vai apstrādāti. Tā ir tostarp gadījumā, ja tie izrādās neadekvāti, neatbilstoši vai vairs neatbilstoši, vai pārmērīgi saistībā ar šiem mērķiem vai ar pagājušo laiku (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 93. punkts).
- 75 Tomēr, kā konstatēts šā sprieduma 66. punktā, pat gadījumā, ja Direktīvas 95/46 8. panta 5. punktā vai Regulas 2016/679 10. pantā minēto datu apstrāde neatbilst šajās tiesību normās paredzētajiem ierobežojumiem vai pārējiem likumīguma nosacījumiem, kas noteikti šīs direktīvas 6. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktā un šīs regulas 5. panta 1. punkta c)–e) apakšpunktā, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam vēl ir jāpārbauda, vai – pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, kas minētas šīs direktīvas 8. panta 4. punktā vai šīs regulas 9. panta 2. punkta g) apakšpunktā, un ievērojot šajās tiesību normās paredzētos nosacījumus – saites uz attiecīgo tīmekļa lapu iekļaušana sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc datu subjekta vārda, ir vajadzīga, lai izmantotu Hartas 11. pantā aizsargātās tiesības uz informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šai tīmekļa lapai, veicot šādu meklēšanu.
- 76 Šajā ziņā jānorāda, ka no Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūras izriet, ka, izskatot datu subjektu saskaņā ar Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu izteiktos lūgumus aizliegt dažādiem plašsaziņas līdzekļiem darīt internetā pieejamas agrākas reportāžas par kriminālprocesu, kas ir bijis vērstas pret šiem subjektiem, ir jāpārbauda, vai ir rasts pareizs samērs starp šo subjektu tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tostarp sabiedrības tiesībām brīvi piekļūt informācijai. Šā pareizā samēra meklējumos ir jāņem vērā būtiskā loma, kāda presei ir demokrātiskā sabiedrībā un kurai ir piederīga tiesvedību atreferēšana un komentēšana. Turklāt plašsaziņas līdzekļu uzdevumam darīt zināmu šādu informāciju un idejas klāt nāk arī sabiedrības tiesības šo informāciju saņemt. Šajā kontekstā Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir atzinusi, ka sabiedrības interesēs ir ne tikai būt informētai par kādu pašreizēju notikumu, bet arī spēt veikt izpēti par pagātnes notikumiem, lai arī sabiedrības interese par kriminālprocesi tomēr ir svārstīga un laika gaitā var mainīties atkarībā tostarp no lietas apstākļiem (ECT spriedums, 2018. gada 28. jūnijs, *M. L. un W. W. pret Vāciju*, CE:ECHR:2018:0628JUD006079810, 89. un 100.–102. punkts).

- 77 Tādējādi meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam, saņemot lūgumu atsaistīt atsauces uz tīmekļa lapām, kurās ir publicēta tāda informācija par tiesvedību krimināllietā pret datu subjektu, kura attiecas uz šīs tiesvedības agrāku posmu un vairs neatbilst pašreizējai situācijai, ir jāizvērtē, vai – ņemot vērā visus attiecīgās lietas apstākļus, kā, piemēram, attiecīgā nodarījuma iedabu un smagumu, minētās tiesvedības norisi un iznākumu, pagājušā laika ilgumu, šā subjekta lomu sabiedrības dzīvē un viņa izturēšanos pagātnē, sabiedrības interesi lūguma izteikšanas brīdī, publikācijas saturu un formu, kā arī no tās izrietošās sekas minētajam subjektam, – šim subjektam ir tiesības uz to, lai attiecīgā informācija pašreiz vairs netiktu saistīta ar viņa vārdu rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc šā vārda.
- 78 Tomēr jāpiebilst, ka, lai arī meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam būtu jākonstatē, ka tā tas nav tāpēc, ka attiecīgās saites iekļaušana izrādās esam absolūti nepieciešama, lai datu subjekta tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību salāgotu ar iespējami ieinteresēto interneta lietotāju informācijas brīvību, šim pakalpojumu sniedzējam – vēlākais, saņemot lūgumu atsaistīt atsauces – katrā ziņā ir jāpārveido rezultātu saraksts tādējādi, lai interneta lietotāja gūtā kopaina atspoguļotu pašreizējo tieslietu situāciju, un tālab ir vajadzīgs tostarp, lai saites uz tīmekļa lapām, kurās ir rodama informācija par šo jautājumu, parādītos šā saraksta sākumā.
- 79 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz ceturto jautājumu ir atbildams, ka Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka,
- pirmkārt, informācija par tiesvedību attiecībā uz kādu personu, kā arī – eventuāli – informācija par no tās izrietošo sodāmību ir dati par “noziedzīgiem nodarījumiem” un “kriminālas vajāšanas gadījumiem [kriminālsodāmību]” šīs direktīvas 8. panta 5. punkta izpratnē un,
 - otrkārt, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums apmierināt lūgumu atsaistīt atsauces uz tīmekļa lapām, kurās ir rodama šāda informācija, ja šī informācija attiecas uz konkrētās tiesvedības agrāku posmu un, ņemot vērā tās norisi, vairs neatbilst pašreizējai situācijai, ciktāl, pārbaudot būtiskās sabiedrības intereses, kas minētas šīs direktīvas 8. panta 4. punktā, ir konstatēts, ka – ņemot vērā visus lietas apstākļus – Hartas 7. un 8. pantā garantētās datu subjekta pamattiesības ir pārākas par Hartas 11. pantā aizsargātajām iespējami ieinteresēto interneta lietotāju pamattiesībām.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 80 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka aizliegums apstrādāt tajos paredzēto īpašo kategoriju personas datus vai šādas apstrādes ierobežojumi ir piemērojami – ar šajā direktīvā paredzētajiem izņēmumiem – arī meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam saistībā ar atbildību, pilnvarām un iespējām, ar kurām tas ir apveltīts kā šīs meklētājprogrammas vajadzībām veiktās datu apstrādes pārzinis, un tas darāms, šim pakalpojumu sniedzējam kompetento valsts iestāžu uzraudzībā veicot pārbaudi pēc datu subjekta iesniegta pieprasījuma.

- 2) Direktīvas 95/46 8. panta 1. un 5. punkta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar tām meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam – atskaitot šajā direktīvā paredzētos izņēmumus – principā ir pienākums apmierināt lūgumus atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās atrodas šajās tiesību normās noteikto īpašo kategoriju personas dati.

Direktīvas 95/46 8. panta 2. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar to šāds pakalpojumu sniedzējs var noraidīt lūgumu atsaistīt atsaucē, ja viņš konstatē, ka attiecīgās saites novirza uz saturu, kas ietver 8. panta 1. punktā minēto īpašo kategoriju personas datus, taču uz šo datu apstrādi attiecas minētā 8. panta 2. punkta e) apakšpunktā paredzētais izņēmums, ar nosacījumu, ka šī apstrāde atbilst visiem pārējiem šajā direktīvā noteiktajiem likumīguma nosacījumiem un ja vien datu subjektam saskaņā ar minētās direktīvas 14. panta pirmās daļas a) apakšpunktu nav tiesību iebilst pret minēto apstrādi ar viņa īpašo situāciju saistītu pārliecinošu un leģitīmu iemeslu dēļ.

Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam tiek izteikts lūgums atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās ir publicēti kādai no šīs direktīvas 8. panta 1. vai 5. punktā minētajām īpašajām kategorijām piederīgie dati, šim pakalpojumu sniedzējam, pamatojoties uz visiem konkrētā gadījuma apstākļiem un ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā nostiprināto datu subjekta pamattiesību uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību aizskāruma smagumu, ir jāpārbauda, vai – pamatojoties uz būtiskām sabiedrības interesēm, kas minētas šīs direktīvas 8. panta 4. punktā, un ievērojot šajā tiesību normā paredzētos nosacījumus – šīs saites iekļaušana rezultātu sarakstā, kas parādās, veicot meklēšanu pēc šā subjekta vārda, izrādās esam absolūti nepieciešama, lai aizsargātu šīs hartas 11. pantā nostiprināto informācijas brīvību to interneta lietotāju gadījumā, kuri varētu būt ieinteresēti piekļūt šim tīmekļa lapām, veicot šādu meklēšanu.

- 3) Direktīvas 95/46 tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka,
- pirmkārt, informācija par tiesvedību attiecībā uz kādu personu, kā arī – eventuāli – informācija par no tās izrietošo sodāmību ir dati par “noziedzīgiem nodarījumiem” un “kriminālas vajāšanas gadījumiem [kriminālsodāmību]” šīs direktīvas 8. panta 5. punkta izpratnē un,
 - otrkārt, meklētājprogrammas pakalpojumu sniedzējam ir pienākums apmierināt lūgumu atsaistīt atsaucē uz tīmekļa lapām, kurās ir rodama šāda informācija, ja šī informācija attiecas uz konkrētās tiesvedības agrāku posmu un, ņemot vērā tās norisi, vairs neatbilst pašreizējai situācijai, ciktāl, pārbaudot būtiskās sabiedrības intereses, kas minētas šīs direktīvas 8. panta 4. punktā, ir konstatēts, ka – ņemot vērā visus lietas apstākļus – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantā garantētās datu subjekta pamattiesības ir pārākas par šīs hartas 11. pantā aizsargātajām iespējami ieinteresēto interneta lietotāju pamattiesībām.

[Paraksti]